

סדר אירוסין ונישואין

הרב מסדר החו"ק אחר שוידא שהטבעת ביד החתן והעדים סמוכים אליו, אומר לחתן כי הוא שלוחו לברך את הברכות ומכוון להוציאו ידי"ח ושיתכוון לצאת, ומכוון גם להוציא את הכלה ידי"ח בברכת בפה"ג, שלא ידברו ושיענו אמן לאחר הברכות.

ברכת האירוסין

סְבָרֵי מְרִנָּן.

בְּרוּךְ אַתָּה יְהוָה אֱלֹהֵינוּ מִלְּךְ הָעוֹלָם בּוֹרֵא פְרֵי הַגֶּפֶן:
בְּרוּךְ אַתָּה יְהוָה אֱלֹהֵינוּ מִלְּךְ הָעוֹלָם אֲשֶׁר קִדְּשָׁנוּ בְּמִצְוֹתָיו, וְצִוָּנוּ עַל הַעֲרִיּוֹת, וְאָסַר לָנוּ אֶת הָאִירוּסוֹת. וְהִתִּיר לָנוּ אֶת הַנְּשׂוּאוֹת לָנוּ, עַל יְדֵי חֲפָה בְּקִדּוּשֵׁינוּ. בְּרוּךְ אַתָּה יְהוָה, מְקַדֵּשׁ עַמּוֹ יִשְׂרָאֵל עַל יְדֵי חֲפָה בְּקִדּוּשֵׁינוּ:

שונה הרב מכוס היין, ונותן לחתן שישתה, ואח"כ נותן לאם הכלה שתשקה לכלה. ושואל הרב את החתן אם הטבעת שלו, ומראה לעדים, ושואל אותם בפני הכלה: "האם יש שווי פרוטה בטבעת", ומייחד את העדים, ואח"כ מקדש החתן את הכלה ואומר:

הֲרִי אֶת מְקַדְּשֶׁת לִי, בְּטַבְעֶת זֶה, בְּדַת מֹשֶׁה וְיִשְׂרָאֵל.

קוראים הכתובה, וכשמגיעים למילות "וקנינא מיד החתן" לוקח הרב קנין מהחתן בפני העדים על התחייבויותיו הכתובות בכתובה (ומשביעו בתקיעת כף), ואח"כ חותמים העדים והחתן. ומוסר החתן את הכתובה לכלה [בפני העדים], ואומר "הרי זו כתובתיך", והכלה נותנת את הכתובה לאמה או לאחת מקרובותיה למשמרת.

ואח"כ לוקח החתן טלית חדשה ומברך עליה שהחינו:

בְּרוּךְ אַתָּה יְהוָה, אֱלֹהֵינוּ מִלְּךְ הָעוֹלָם, שֶׁהַחֵינּוּ וְקִיְמָנוּ וְהַגִּיעָנוּ לְזִמְנֵי הַזֶּה.

ואם עדיין יום, יברך קודם להתעטף בציצית, ויתעטף כבתפילה:

בְּרוּךְ אַתָּה יְהוָה, אֱלֹהֵינוּ מִלְּךְ הָעוֹלָם, אֲשֶׁר קִדְּשָׁנוּ בְּמִצְוֹתָיו, וְצִוָּנוּ לְהִתְעַטֵּף בְּצִיצִית.

ויפרסו הטלית מעל ראשי החתן והכלה. ואח"כ מברכים את השבע ברכות.

ברכות הנישואין

סגרי מרגן.

- א. בָּרוּךְ אַתָּה יְהוָה, אֱלֹהֵינוּ מֶלֶךְ הָעוֹלָם, בּוֹרֵא פְּרֵי הַגֶּפֶן:
- ב. בָּרוּךְ אַתָּה יְהוָה, אֱלֹהֵינוּ מֶלֶךְ הָעוֹלָם, שֶׁהַפֶּל בָּרָא לְכַבוֹדוֹ:
- ג. בָּרוּךְ אַתָּה יְהוָה, אֱלֹהֵינוּ מֶלֶךְ הָעוֹלָם, יוֹצֵר הָאָדָם:
- ד. בָּרוּךְ אַתָּה יְהוָה, אֱלֹהֵינוּ מֶלֶךְ הָעוֹלָם, אֲשֶׁר יָצַר אֶת הָאָדָם בְּצַלְמוֹ, בְּצִלְמֵ דְמוּת תְּבִנִיתוֹ, וְהִתְקִין לוֹ מִמֶּנּוּ בְּנֵי עַד, עַד, בָּרוּךְ אַתָּה יְהוָה, יוֹצֵר הָאָדָם:
- ה. שׁוֹשׁ תְּשׁוּשׁ וְתִגַּל עֲקָרָה, בְּקִיבוּץ בְּנֵיהָ לְתוֹכָהּ בְּמִתְרָה בְּשִׂמְחָה, בָּרוּךְ אַתָּה יְהוָה, מְשַׂמַּח צִיּוֹן בְּבִנְיָהּ:
- ו. שְׂמֵחַ תְּשַׂמַּח רְעִים הַאֲהוּבִים, בְּשִׂמְחָהּ יִצְרָךְ בְּנֵי עַד מִקְרָם, בָּרוּךְ אַתָּה יְהוָה, מְשַׂמַּח חֲתָן וּבְלָהּ:
- ז. בָּרוּךְ אַתָּה יְהוָה, אֱלֹהֵינוּ מֶלֶךְ הָעוֹלָם, אֲשֶׁר בָּרָא שְׂשׂוֹן וְשִׂמְחָה, חֲתָן וּבְלָהּ, גִּילָהּ, רִינָהּ, דִּיצָהּ וְחִדּוּהָ אֶהְבֵּה וְאַחֲוָה, שְׁלוֹם וְרַעוּת, מְתַרָה יְהוָה אֱלֹהֵינוּ יִשְׁמַע בְּעַרְיָ יְהוּדָה וּבְחֻצוֹת יְרוּשָׁלַיִם קוֹל שְׂשׂוֹן וְקוֹל שִׂמְחָה, קוֹל חֲתָן וְקוֹל בְּלָהּ, קוֹל מְצַחֲלוֹת חֲתָנִים מְחַפְּתָם, וְנִעָרִים מִמְשִׁתָּה נְגִינָתָם, בָּרוּךְ אַתָּה יְהוָה, מְשַׂמַּח חֲתָן עִם הַבְּלָהּ:

שׂוֹתָה חֲתָן מֵהֵינּוּ, וְאַחֲ"כּ מִשְׁקָה לְכַלְתּוֹ.

וְשׂוֹבֵר כּוֹס זְכוּכִית זָכַר לְחֶרֶבֶן יְרוּשָׁלַם, וְקוֹדֵם שְׂשׂוֹבֵר יֹאמֵר חֲתָן:

אִם אֲשַׁכְּחֶךָ יְרוּשָׁלַיִם תִּשְׁכַּח יְמוֹנֵי: תִּדְבֹק לְשׂוֹנֵי לְחֻפֵי אִם לֹא אֲזַכְּרֶכִי,

אִם לֹא אֲעִלָּה אֶת יְרוּשָׁלַיִם עַל רֹאשׁ שִׂמְחָתִי: